

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 421/0917

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. decembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. J., D., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 224/2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. J. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 26. októbra 2009 doručené podanie J. J. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „Žaloba č. 4“, ktorým namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 224/2008 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Dňa 05. 05. 2008 sťažovateľ podal na Krajskom súde Banská Bystrica ako vecne a miestne nepríslušnom súde návrh na vydanie platobného rozkazu Krajským súdom dňa 05. 05. 2008 vec zaevidovanú pod spis. značku 34 NcCb/15/08 postúpil v zmysle ustanovenia § 104 a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. O. s. p. v znení neskorších predpisov, ďalej len O. s. p., vecne a miestne príslušnému súdu Okresný súd.

Predmetná vec bola Okresnému súdu doručená – neviem určiť a je vedená pod sp. zn. uvádzam len uznesenie KS – B. Bystrica 17 NcC 37/08-39. Posledná korešpondencia bola dňa asi 15. 12. 2008 a od vydania uznesenia KS – B. Bystrica uplynulo 12 mesiacov zo dňa 30. 09. 2008.

A od korešpondencie OS – Žiar nad Hronom uplynulo 9 mesiacov a 15 dní. Dňa 05. 11. 09 (správne má byť 05. 10. 09, pozn.) bola podaná sťažnosť do rúk predsedu súdu.

Od tej doby 05. 11. 2009 (správne má byť 05. 10. 2009, pozn.) Okresný súd v príkrom rozpore s procesným právom nekonal nerozhodoval o žalobe podanej dňa 05. 05. 2008 a ani nevykonal žiadny iný relevantný procesný úkon v danej veci.

Od posledného procesného úkonu Okresného súdu Žiar n. Hronom (30. 09. 2008) teda po uplynutí ďalších takmer 12 mesiacov nečinnosti konajúceho súdu došlo v zmysle ust. § 18a a § 18b zákona č. 371/2004 Z. z. o sídl. súdu SR – k porušeniu zákona a ústavných práv dľa Ústavy Slovenskej republiky.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vyslovil, že okresný súd v konaní, spisovú značku ktorého sťažovateľ neuviedol (podľa zistenia ústavného súdu na okresnom súde ide o konanie vedené pod sp. zn. 5 C 224/2008, pozn.), porušil jeho základné právo prerokovať vec bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby okresnému súdu prikázal konať tak, aby „vec bola čo najrýchlejšie prejednávaná“, a ďalej žiadal, aby mu bolo priznané finančné zadosťučinenie v sume 132 775,67 €, ako aj trovy konania. Okrem uvedeného sa sťažovateľ napokon domáhal, aby mu bol ustanovený právny zástupca v konaní pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľa smerujúcom proti postupu okresného súdu, ktorým boli podľa neho spôsobené zbytočné

prieťahy, čím malo dôjsť aj k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 224/2008.

Zo zistení ústavného súdu vo vzťahu k postupu okresného súdu v doterajšom priebehu označeného konania vychádzajúcich najmä z jeho dosiaľ prijatých procesných rozhodnutí, ako aj z vyžiadaného prehľadu všetkých procesných úkonov konania vyplýva, že po doručení návrhu sťažovateľa okresnému súdu 11. novembra 2008 bol ďalší priebeh napadnutého konania takýto:

Okresný súd uznesením z 28. novembra 2008 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní doplnil a opravil svoj návrh na nariadenie predbežného opatrenia, na čo sťažovateľ reagoval podaním doručeným okresnému súdu 22. decembra 2008, ku ktorému pripojil aj žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

Okresný súd uzneseniami z 21. januára 2009 a 22. januára 2009 zamietol návrh sťažovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, ako aj žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ustanovenie právneho zástupcu.

Odvolať sa sťažovateľ proti uvedeným uzneseniam okresného súdu Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 12 Co 73/09 z 25. marca 2009 a uznesením sp. zn. 12 Co 94/09 z 31. marca 2009 potvrdil ako vecne správne.

Sťažovateľ proti obom potvrdzujúcim uzneseniam krajského súdu podal dovolanie a vzniesol aj námietku zaujatosti voči sudcom okresného súdu. Na výzvu okresného súdu na predloženie splnomocnenia pre advokáta na svoje zastupovanie v dovolacom konaní reagoval podaním z 28. júla 2009, v ktorom okrem iného opätovne požiadal o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie.

Okresný súd uznesením z 30. septembra 2009 ustanovil sťažovateľovi právneho zástupcu pre dovolacie konanie.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže podľa štandardnej judikatúry ústavného súdu vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy

netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05).

Pri predbežnom prerokovaní s'ťažnosti ústavný súd zohľadnil svoju doterajšiu judikatúru konštatujúc, že konanie na okresnom súde prebieha od 11. novembra 2008, pričom s'ťažnosť na porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bola ústavnému súdu doručená 26. októbra 2009. Ústavný súd zastáva názor, že doterajšia dĺžka predmetného súdneho konania v okolnostiach daného prípadu nie je takej povahy, aby naznačovala možnosť príčinnej súvislosti s namietaným porušením uvedeného základného práva s'ťažovateľa.

Rozhodujúcou skutočnosťou pri posudzovaní namietaných priet'ahov v napadnutom konaní, ako už bolo uvedené, je teda fakt, že samotné konanie začalo iba pred niečo vyše rokom (11. novembra 2008), čo predstavuje dobu, ktorá sama osebe neumožňuje vysloviť, že v okolnostiach danej veci mohlo dôjsť k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd navyše poukazuje na neúspešnú procesnú aktivitu s'ťažovateľa (neustanovenie advokáta, neoslobodenie od súdnych poplatkov, nenariadenie predbežného opatrenia), ktorá fakticky zabránila okresnému súdu konať v merite veci.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol s'ťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Ústavný súd nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia dodáva, že s'ťažovateľ podal s'ťažnosť na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu 6. októbra 2009, pričom s'ťažnosť, resp. podanie označené ako „Žaloba č. 4“, bola ústavnému súdu doručená 26. októbra 2009. Uvedená s'ťažnosť na priet'ahy v konaní sa preto javí ako formálna (s'ťažovateľ bez vyčkania na odpoveď podal s'ťažnosť ústavnému súdu), v dôsledku čoho by bolo možné s'ťažnosť podanú ústavnému súdu odmietnuť aj z dôvodu jej neprípustnosti.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti uplatnenými v jeho sťažnosti vrátane žiadosti o ustanovenie advokáta nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2009